

hoc animaduertit ut uerā gloriā adipisceretur Memoria domesticū doloris. Iulli patris occisi: id quod multi taetabā: non confidendum Cæsari qui priuatum accepisset uulnus: & ulturus crederetur. Facere nō auderē: si quid scilicet timēdū esset. Qui ager colonis esset Cæsar dictator bellis confectis legē tulit: qua ueterāis prēmīa distribuit: deductis enim in colonias agrorum certum modum uirittū assignauit: Si quis plus occuparet adimi: & distribut aliis ueteranis qui prius missis adderentur: uoluit.

Quo ad quas colonias.

De agro cāpano: qui semp̄ po. ro. fuisse & diuisus nūq̄ extitisset quod multi in locis dicit Cicero. Secūda & .xvi. s. legio: & sic habet uera & antiq̄ lectio. Extra: præter



Pisonis ac nō nullorum qui Antonio fauebant in senatu uictē sentētia d' antēdis ad Antonium legatis. Fuere autem Serulus Sulpitius. L. Cæsar. L. Piso. L. Philippus: quib⁹ hæc mandata Cicerone præscribēte & si inuito eo legatio erat d' creta a senatu data sunt ad Antonium: ut Mutina confecti d' scederet. ut Decimo Gallia p̄ uincia cederet: quæ intra alpes & Rubiconem amnē ē. ut exercitum citra flumē educeret ita tamen ut non propius urbem ducetis milibus admoueret: Præstinus item dies est: quo si non pareret hostis reip. haberetur. Iam profecti erant legati. Quid ergo i senatu actū sit frequenter populum: scire

timere ne memoria maneat domesticū doloris: quæ plus apud eum possit q̄ salus ciuitatis. Audebo etiam obligare fidem meam .P. C. uobis: populoq; R. q; profecto cum me nulla uis coheret: facere non aderem. pertimescerēq; in re maxima periculosam opinionem temeritatis: p̄mitto recipio sp̄o deo .P. C. C. Cæsarem talē semp̄ fore Ciuem: qualis hodie sit: qualem eū maxime uelle eē & optare debemus. Quæ cum ita sint: de Cæsare satis hoc tempore dictū habeo. Nec uero d. L. Egnatuleio fortissimo & cōstātissimo Ciue amicissimoq; R. Pu. silendum arbitror. Sed tribuēdum testimonium uirtutis egregiæ: q; is legionē Quartam ad Cæsare adduxerit: quæ præsidio consulib⁹ Senatui populoq; R. Reipu. esset ob eam cām placere uti .L. Egnatuleio tricēnium ante legitimum tēpus Magistratus petere capere gerere liceat. In quo .P. C. non tantum cōmodum tribuitur. L. Egnatuleio: q̄tum honos. In tali enī re satis est nomīari De exercitu autem .C. Cæsaris ita censeo decernendum. Senatui placere: militibus ueteranis: qui cæsaris Pontificis auctoritateq; huius ordinis defenderint atq; defēdant: iis liberisque eorum militiæ uacationē eē. Vtiq; .C. Panfa. A. Hircius cōn. alter ambo ue cognoscerēt: q; ager colonis eēt: quo milites ueterani deducti essent. qui contra legē Iuliā possideret: ut is militibus ueteranis diuideret De agro cāmpāo separatim cognoscerēt: iniretq; rationē de cōmodis militum ueteranorum augēdis: legioniq; Martiæ & legioni Quartæ: & iis militibus q; de legione Secūda & .xvi. ad .C. Panfam. A. Hirciū conf. uenissent suaq; nomina dedissent. q; iis Senatus populiq; Romani libertas carissima sit: & fuerit: uacationē militiæ ipsis: liberisq; eorū esse placere: extra tumultum Gallicum Italicumq; easq; legiones bello confecto missas fieri placere. Quantamq; pecuniam militibus eaq; legionū in singulos .C. cæsar pontifex p̄p̄tor pollicitus sit: tantam dari placeat. Vtiq; .C. panfa. A. Hircius consules alter ambo ue rationem agri habeāt. qui sine iniuria priuatorū diuidi possit isq; militibus legionis Martiæ & legionis Quartæ ita darēt: assignarēt: ut quib⁹ militib⁹ amplissime dati assignati eēt Dixi ad ea oīa consules de quibus retulistis: quæ sine mora matureq; decreta: facilius apparabitis: ea quæ tēpus & necessitas flagitat. Celeritate autem opus ē: quæ si essemus usi: bellū: ut sæpe dixi: nullū haberemus.

.M. T. Ciceronis. in. M. Antonium ad

Quirites Philippica Sexta.



Vdita uobis esse arbitror Quirites quæ sint acta i Senatu: quæ fuerit cuiusq; sētētia. Res enim ex Kl. Ian. agitata: paulo ante confecta est: minus q̄ dem illa seuer q̄ decuit non tamen omnino dissolute: Mora est allato bello: non causa sublata:

cupiētem: & uoce. P. Apulei sciscitātem docet Cicero Dilatum dicens esse non sublatū bellum. Facit autē
 præiudicium re infecta legatos redituros: & antonium neq; pariturum senatus: neq; si uellit posse. Atq; sic
 circo horratur ut paratis sint ad rem animis dū redeant. Inuehitur p̄ occasionē in. M. & L. Antōius Quæ
 dam in. L. Trebellium & T. Plancum: improbos & nefarios qui ad Antonium se se contulerant suis cie-
 sti sceleribus: maledicta cōgerit. populi in se cōmemorat beneficia: & suā opā suūq; studīū pollicet. In
 eo scipue laborat: ut suspitōnē populo adimat: aut timoris senatus obmissos legatos aut futuræ cū An-
 tonio concordiaē. Minus seue
 re: nam pro dignitate & seueri-
 tate senatus non decernēda le-
 gatio: sed ilico hostis iudican-
 dus fuerat Antonius: Dissolu-
 te: molliter & remisse. Mora
 donec legati reuertantur. Nō
 cā iublata: quoniā ut dicturus
 paulo post ē: non parebit An-
 tonius. P. Apuleius. is Trib.
 pleb. erat: cuius meminit Ap-
 pianus. Ex eo: ac si dicat pro-
 pter id Quod senatus decre-
 uit. quid autē decreuerit pri⁹ est
 dictum: Lōgo interuallo: p⁹
 longū interuallū: diu. n. liber n̄
 fuerat. .xiiii. cal. Iañ. cœpit esse
 Etiā si uitæ sinē allaturus ēet:
 pp̄ ea quæ in: M. Antonīū di-
 xi: & qbus horratus sū: ut hono-
 res & præmia Decimo et Octa-
 uio decerneretis: & oibus q̄ cō-
 tra Antonium pro rep. quip-
 piam fecissent. Vna mēte: u-
 na uoluntate. Cōtigit autē hæc
 populi acclamatio: cū illam ad
 populū habuit orōnē. .xiii. cal.
 Iañ. cuius initium ē. Frequen-
 tia uestram incredibilis: cōtio
 q̄rāta Quirites. Quā p̄so-
 nam: quā grauitatē & cōstatiā
 ab histronibus tract⁹ ē sermo
 q̄ quā p̄sonā ab initio fabulæ
 suscepit: seu liberi: seu serui: seu
 regis: seu priuati: eā ad extre-
 mū usq; tū dictis: tū factis suāt
 Putauit: calēdis Iañ. qd̄ præ-
 cedenti apper orōne. Impato-
 rē Decimū: Colonīā: Muti-
 nā Dissessio: Senatus cōsultū
 p̄ discessionē: quoniā non oēs
 assentirent: nec iter oēs d̄ mea
 sententia costaret: Hodierno
 nec hodie inq; remissio ac mi-
 nus promptus senatus est ad
 id quod tunc suasi: quam re ob-
 lecta ac subito & quasi præter
 op̄inionem a me propositam
 extitit. Illud ē interpositum.
 Pene scio: ac si dicat: ausim
 affirmare hoc: non esse remis-
 sorem senatum: quam tunc su-
 it. Pecunia publica: quæ

Quāobrem q̄ quæsiuit me. P. Apuleius homo & multis offici-
 is mihi & summa familiaritate coniunctus & uobis amicissi-
 mus ita respondebo: ut ea qbus non interfuisitis: nō esse positis.
 Causa fortissimis optimisq; Cōsulibus Kl. Iañ. de Repub. pri-
 mum referendi fuit: ex eo q̄. .xiii. Kl. Iañ. Senatus me autore d̄
 creuit. Eo die primū Quir. fundamenta iacta sunt Reipu. fu-
 it. n. longo iteruallo ita liber Senatus: ut uos aliquando liberi
 essetis. Quo quidem tēpore etiam si ille dies uitæ sinē mihi al-
 laturus esset satis magnū cœperā si uctū cū uos uniuersi una
 mente atq; uoce iterū a me conseruatam esse Rempu. concla-
 mastis. Hoc uestro iudicio tanto tamq; præclaro excitatus: Ita
 Kl. Iañ. ueni in Senatū: ut meminissem quam p̄sonam ip̄osi-
 tam a uobis sustierem. Itaq; bellum nefarium illatū Rei. P. cū
 uiderem: nullā moram interponendā insequendi. M. Antonīū
 putauit. hominēq; audacissimum: qui multis nefariis rebus an-
 te cōmissis hoc tempōr̄ imperatorem Populi Romani oppu-
 gnaret: Coloniam uestram fidissimam fortissimāq; obsideret:
 bello censui persequēdum: tumultum esse decruit: iustitium i
 dici: saga sumi: dixi placere: in quo omnes acrius grauiusq; in-
 cumberent ad ulciscendas Reipu. iniurias: si omnia grauissi-
 mi belli insignia suscepta a Senatu uiderent. Itaq; hæc senten-
 tia sic per triduū ualuit: Ut quanq̄ discessio facta non esset: tñ
 præter paucos: omnes mihi assensuri uiderentur. Hodierno
 autem die non est pene scio q̄ obiecta re remissior Senatus fu-
 it: nam plures eam sententiam secuti sunt: ut quantum Senat⁹
 auctoritas uesterq; consensus apud Antonium ualiturus esset
 Perlegatos experiremur. Intellego Quir. a uobis hanc senten-
 tiam repudiari. neq; iniuria ad quem enim legatos: ad eum ne
 qui pecunia publica dissipata atq; effusa: per uim & contra au-
 spicia impositis Reipu. legibus: fugata contione: oblesso Se-
 natu. ad opprimendam Rempu. Brundusio legiones accersise
 rit. ab hic relictus cum latronum manu in galliam irruperit:
 Brutum oppugnet. Mutinam circumsedeat. quæ uobis potest
 cum hoc gladiatore conditionis. æquitatis: legationis: esse cō-
 munitas: Quanq̄ Quir. non est illa legatio sed denūciatio bel-
 li: nisi paruūt. Ita. n. ē decretū: ut si legati ad Hannibalem mitte-
 rent. Mittuntur. n. qui nuncient ne oppugnet Consulē. desig.

sult ad ædem Ops: Per uim: hæc omnia prius dicta sunt a Cic. & enarrata. Ad Hannibalem. ad ho-
 stem: non ciuem: qui denuntiarent confestim Sagūto discederet. Consulem designatum: Decimū.
 h

Facile uero: q non est in sua potestate hoc est sibi ipsi nō cōstat: & conuenit multo minus aliis. Quid enim ille unq̄ &c. qui rōni obtēpauit nunq̄: & se per appetitui paruit: nec sui cōpos unquam fuit Dissimilia. qd. n. lenoni cum latrone. ille mācipis quæstuaris lenocinium facit. hic ex insidiis inuadit: & rapto uiuit. Forensib⁹ in foro a ditis. Mulieri auarissimæ: Volumiæ Mimæ.

Citra flumen Rubiconem is inter Rauennā & Ariminū fluit: in adriaticū uero mare excurrit: De quo Lucanus. Fonte cadit modico paruisq̄ ipelli tur undis Punicus Rubicondum feruida canduit æstas: p̄ q̄ imas serpit ualles: & gallica certus Limes ab Aufonis disternat arua colonis. Finis est galliæ super Rubiconis pōte incisum in marmore edictū fuit: his uerbis. Imperator: miles: tyro: armatus quisq̄ es: hinc sistito. uexillū figito: arma deponito: Nec citra hunc amnē rubiconē. Signa arma exercitum ue traducito. Si quis aduersus præcepta ierit: fecerit ue ad iudicatus esto hostis po. ro. ac si cōtra patriam arma tulerit: sacrosq̄ penates e pene talib⁹ asportarit. Vr̄ ab urbe: nam ita a Mutina auocabatur: ut ei non concederetur Romam reuertī. Procrastinatio. cū dies d̄ die ducitur Horam eximere: horam differre. An ille non potuit: occurrit obiectioni: ac si dicat. sed ciuis bonus facendum non iudicauit. Primus nam consul erat designatus. & primus fere designa: ut consul rogari sententiam solebat.

Legiones. quæ oppugnarent Properent: legari. Hoc: quod sequitur. Nunq̄: & est ordo non uereor ne uertat se.

ne mutinam obsidiat .ne prouintiam depopuletur .ne delect⁹ habeat .si in Senatus atq; populi Roma. potestate. Facile uero huic denunciationi parebit: ut in patrum. C. atq; in uestra potestate sit: qui in sua nunq̄ fuerit. Quid. n. ille nūq̄ arbitrio suo fecit: semper eo tractus: quo libido rapuit quo leuitas. quo furor. quo uinolentia. semper eum duo dissimilia genera: lenonū & latronum ita domesticis stupris: for. n. sibus parricidiis delectarunt: ut mulieri citius auarissimæ paruerit q̄ Senatui Populoq; R. Itaq; qd' paulo ante feci in Senatu faciam apud uos: testificor denuncio ante prædico: nihil. M. Antonium eorū quæ sunt legatis mādata facturum. uastaturq; agros. mutinam obsessurum: delectus qua possit habiturū. Is est enim ille qui sep̄ senatus iudiciū & auctoritatem: semper uoluntatem uestrā potestatēq; cōtēpserit. An ille id faciat quod paulo ante decretū est: ut exercitum citra flumen Rubiconem qui finis est Gallia educeret dum ne propius Urbem Romā. cc. mil. admoueret: Huic denunciationi ille pareat: ille se fluuio Rubicōe. cc. milia circumscrip̄tum esse patiatur: nō is est Antonius. Nam si esset non cōmisset ut ei Senatus tanquam Hannibali initio belli Punici denunciaret: ne oppugnaret Sagūtum Quod uero ita auocatur a mutina: ut ab Vrbe tanquam pestifera flamma arceatur: quam habet ignominiam: Quod iudiciū Senat⁹: Quid q; a Senatu dantur mandata legatis: ut .D. Brutū militesq; eius adeant. iisq; demonstrēt sua in Rep. merita beneficiciaq; eorum grata esse Senatui. Po. q; Ro. iisq; eam rem magne laudis magnoq; honori fore. passurum ne censeatis Antonium introire Mutinam legatos: exire inde tuto: nunq̄ patietur mihi credite. Noui uinolentiam: noui impudentiam: noui audaciam: ne uero de illo sicut de homine aliquo debemus: sed ut d̄ importunissima belua cogitare. Quæ cū ita sint. non omnino dissolutū ē quod decreuit Senatus. habet atrocitatis aliquid legatio. u. tinam nihil haberet moræ. Nam cum plerisq; in reb⁹ gerēdis tarditas & procrastinatio odiosa: ē tum hoc bellū idiget celeritatis. Succurrēdum est. D. Bruto: omnes undiq; copia colligēda: borā eximere ullā i tali ciue liberādo sine scelere nō possumus. An ille nō potuit si Antonium Con. Si Galliam Antonii puiciā iudicasset: legiōes Antonio & puiciā tradere: domū redire: triūphare: prim⁹ i hoc ordine cē quoad magistratū iniret: qd' negocii fuit: Sed cū se Brutū eē meminisset uestraq; liberatū natū: Quid egit aliud: nisi ut p̄cne corpore suo Gallia phiberet Antonium. Adhūc utrū legatos. an legiōes ire oportebat: Sed p̄terita omittam⁹ ppent. qd' uideo eē facturos. uos saga parate interea ibit. nō parebit. nos amissos tot dies rei gerēdæ queremur. Nō metuo Quir. ne: cū auderit Antonius me hoc i Senatu & in cōtione confirmasse: nūq̄ illū fuurq; i Sena

Refellendi mei causa: ut refellat: & mentitum ostendat: Nō inuidebit huic meae gloriae: ut sapiens di-
 carq; prauiderim quae Antonius esset factururus. Passurum: ut pareat senatui. Labare: nutare inclinareq; ad
 senatus uoluntatē. Secerni: abesse a fratre & ab illo distungi. Africanus: uelut quidā Africanus Scipio
 Inter illos: in conuētu illo flagitiosissimorum. Quā. L. Trebellius q̄. T. Plancius: hi erant sceleratissi-
 mi: cūq; ob uaria flagitia esse in urbe impune non possent: ad Antonium confugerant: & T. quidē Plancius
 us populi dānatus sententiis ad Antonium cum quo prius fuerat. sic redierat: quasi cūctus esset: idque in

tus potestate: refellendi mei causa: ut ego nihil uidisse uidear:
 uertat se: Senatui pareat nunq̄ faciet: non inuidebit huic meae
 gloriae: malet me sapientem a uobis: q̄ se modestum existima-
 ri. Quid ipse si uelit? Nūc ē. L. fratrem passurū arbitramur:
 nuper quidē dicitur ad Tibur: ut opinor cum ei labar. M. An-
 tonius uideretur: mortem fratri esse minatus. Etiam ne ab hoc
 Myrmillone Asiatico Senatus mandata: legatorum uerba au-
 dientur? Nec enim secerni a fratre poterit tanta praesertim au-
 thoritate. Nam hic inter illos africanus est. pluris habet q̄. L.
 Trebellius. pluris q̄. T. Plancius adolescens nobilis: qui om-
 nibus sententiis maximo uestro plausu condemnatus: nescio
 quomodo se coniecit in turbam. atq; ita maestus rediit. ut retra-
 ctus: non reuersus uideretur. Sic contemnit tanq̄ si illi aqua &
 igni interdictum sit. aliquando negat ei locum esse oportere in
 Curia: qui incēderit curiam. Nam Trebellium ualde iam dili-
 git: aderat tum cum ille tabulis nouis aduersabatur. Iam fert in
 oculis postq̄ ipsum Trebellium uidit sine tabulis nouis saluū
 esse non posse. Audisse enim uos arbitror. Quir. quod etiam
 uidere potuistis quotidie sponsores & creditores. L. Trebellii
 cōuenire. O fides hoc. puto: Trebellium sumplisse cognomē
 Quae potest esse maior fides: quam fraudare creditores? do-
 mo profugere: propter ael alienum uenire ad arma? Vbi plau-
 sus ille in triumpho est spe ludis: ubi aedilitas dīlata summo stu-
 dio honorū? Quis est qui hunc non casu existimet recte fecis-
 se? nequitia scelus est. Sed redeo ad amores deliciasq; nostras.
 L. Antonium: qui uos omnes in fidem suam recepit. Negatis
 Num quisnam est uestrum qui tribum non habeat: at qui cer-
 te nemo. illum quinq; & triginta tribus patronum adoptarūt.
 Rurū reclamatis: a sinistra illā eq̄strē statuā iauratā: i q̄ iscrip-
 tū ē: qnq; & .xxx. trib⁹ patrono. Po. R. Igit̄ ē prōn⁹. L. Antōi⁹

uitus faceret. Sic uero ab Anto-
 nio contēnebatur: ut non redi-
 isse sua sponte: sed retractus pu-
 taretur cum retrahi fugitiui ad
 supplicium soleant. Sic contē-
 nit: T. Plancium Antonius tā-
 q̄ exulem & hostem publicum
 Nā hostibus iudicatis aqua &
 igni interdicti solebat: is Cæsa-
 re occiso & tumultuāte plebe:
 cū iacibus ad curiam ipsam cu-
 currit: cui contumeliōle obitici-
 ebat Antonius q̄ curiā incen-
 disse: & merito ex curia & ur-
 be pulsum. Aderat tunc cum
 ille tabulis nouis aduersabantē
 Plutarchus in Antonio a Do-
 lobella tradit adolecente tribu-
 no pl. nouamru rerum cupido
 remissum a Cæsare post phar-
 salicā pugnam Antonii & ip-
 sum tribunū amicū & popu-
 lare rogatū ut adiutor sibi uel-
 let esse in pferenda lege de no-
 uis tabulis: hoc est aere alieno
 dissoluēdo: cui Asinius & Tre-
 bellius intercedebāt: & Anto-
 nium quidem adulteratam ab
 eo uxorem suam. C. Antonii
 patruī filiam suspicatū: aduersa-
 rū esse: partesq; Asinii & Tre-
 bellii suscipisse. Dolobellā quo-
 q; foro quod armis occupauerat
 expulisse: Cōtraria hic di-
 cit Cicero: & Antonii: nō Do-
 lobellam ferre legem illam uo-
 luisse: Trebelliū intercessisse:
 eam causam odii Antonio fuis-
 se: amasse postea: cum ael alle-
 num ingēs Trebellius consti-
 tuisset: quo dānatus ad eum cō-
 fugisset: & nisi lege lata de no-
 uis tabulis aere alieno rescisso
 saluum eē nō posse: Nouae ta-

bulae dicebant: quotiens ael alienū dissoluebat: & ueteres creditorū tabulae abolebant: Trāgillus i Iulio.
 De pecuniis mutuis disiecta nouarū tabularum expectatōe quae crebro mouebat. Iam fert in oculis: amat
 p̄cipue. Sponsores. qui pro eo se obligarunt: creditores. qui pecuniā mutuati sunt. O fides exclamatō
 cognomen inquit fidei acceperat arbitror. Trebellium: ut fides ipsa uocet & irrisione haec ait. Vbi plau-
 sus ille cū triumphauit Trebellius. Spe ludis: obiecta spe non uirtutis. sed ludis: ut nos delude res: & aliū
 quem sperarem te exhiberes. Quis est qui hunc &c. quasi dicat quae prius recte fecit: non uirtute: ne-
 q; uolens: aut sciens: sed fortuito fecit: Nequitia tā scelus ē: casu bonus fuit: iam peccat nequitia quae ē sce-
 lus cū q̄ptā uolēs malus est: nō casu. Ad amores: ironice. L. Antonius poni sibi statuā curauerat. cui in-
 scripserat. L. Antōio p̄no. po. ro. qnq; & .xxx. trib⁹ posuere: in qd̄ iuehit Cicero: q̄rēs ex populo eius ne
 sit patronus. L. Antonius: & posuerint ne statuā qnq; & .xxxiii. Negatis: uerū esse non conceditis patro-
 num uobis esse: patronus i fidē recipit cliētē: ut tueat & cām defēdat: sed accusati nō ēt accusantis: At qui

certe nemo: si est qui tribum nō habeat. singuli enim estis in aliqua tribu quæ sunt quinque & .xxx. ergo omnes optastis patronum. Malam quidem illi pestem: scilicet opto & verum esse nō dubito quod dicitis vestrum patronum neque esse neque fuisse: Hic latro. L. Antonius. In foro. L. Antonii statuam videmus? quasi dicat indignissimum est. Sicut illam. Q. Tremuli: Sic habet hic locus non autem. Q. Trebellii. Q. u. Martius Tremulus consul cū. P. Cornelio Aruina de hemicis triumphauit: statua equestris in foro ei decreta est. & ante Castoris templum posita: quod Lilius scribit ab ur. con. Hemicis populi fuere La

uino: Albæ & ipsi Romæ vicini quorū oppida Alatriū Ferentium Verulæ. Altera equitibus ratōis: altera in foro hoc est secunda statua erat. L. Antonii: quam equestris ordo posuit erat: & item patrono inscripta erat. Equo publico equitibus romanis: quem publice equites possidebant: quod refellit Cicero. Me: equestris ordinis fuit Cicero: & rēp. seruauit in: quæ gratus esse ordo debuisset. Quæ censorem: scilicet sibi ad optant patronū: quod scircō facere debuisset. quia senatus equitūq; regimen penes censes esset cum equos sibi adimere soli possent. ac notam uere siquid displicuissent cum urbem trabeati ipsi lustraret eques. quod bis singulis facebāt ānis lupercalibus & idibus Iulii: ut Valerius maxi. tradit:

Quem nuper agrum iis diuisit: ac si dicat quem diuidere nefas erat: & quem iniuria possessoribus interca pat. Sordidos: auaros: qui acceperunt illum agrum. Qui dedit. L. Antonius. Statuerat: iocā Cicero quod mox ipse indicat & hæc uelut nugæ repræhēdit: secundam statuam equestrē una cū equitibus rōanis posuerat Antonio duo q; cæsaris exercitu bis fuerant tribuni militares: qbus Antonius Semurium

diuiserat. Quis est iste ordo: cū duo fuerit sic ait: Multis legiōib;: nā quælibet legio duos hēbat tribunos militares: minore q; perat cohorti quingentariæ quem græci uocant ΤΕΝΤΟΚΟΟ ΤΑΡΧΗΝ: & maiore qui millenariæ præpositus erat cohorti a græcis uocatus ΜΗΡΑΡΧΗΝ his tribunis militaribus q; duo bis fuerunt in exercitu Cæsaris Semurium: agrū secus urbis muros: ideoq; subiungit Campus martius restabat. s. diuidendus. L. Cæsaris qui fuit. M. & L. Antoniorū auunculus. Sniā: quam dixit in senatu. Hic: L. Cæsari. Septemuirū. L. Antonii & collegarū. quos Antonius diuidendi agris p̄fecit. Iacent: irrita sunt beneficia collata nuculæ: & ager ei ab Antonio diuisus. Is autē Nucula unus ex Antonii fuit satellitibus. Friget: quia uidet q; decreuit irrita esse: Possessores. illi qbus. L. Antonius agros diuisit: Illa statua palmaris: ille prior cui inscriptum erat. L. Antonio patrono po. ro. gng. & .xxx. tribus posuere. Palmaris palma digna. Ter. in eunucho. Id uero est quod ego puto misit palmariū. Iano medio: hoc ē in medio Iano: Basilicam Paulus Aemilius in foro rōano extruxit: mille & quingentis talentis q; pecunia cōsul una cū Calidio Marcello corruptus est a Cæsare ut faueret: Hæc iter admirabilia urbis opera a Plinio laudatur: prope eam locus fuit Ianus nomine: duæ enim: illic Iani statuæ fuere: in sūmo una: in imo altera Eum uero in locum sceneratores conueniebant: auctores Porphyrio: & Acron. Horatius. Hoc Ianus summus ab imo Perdocet. Ita ne Ianus medius: cum stomacho hoc inquit retam medius Ianus ubi erat posita statua sic in. L. Antonii clientela: Sed nullus unq; in eo loco iuenit Luclus qui mille ei nummos. ma

malam quidem illi pestem. clamori enim uestro ascensior. Nō modo hic latro: quem clientem habere nemo uelit. Sed quis unq; tantis opibus: tantis rebus gestis fuit: qui se. Po. R. uictoris dominiq; eīum gentiū tutorem dicere auderet. In foro. L. Antonii statuam uidemus. sicut illam. Q. Tremuli q; Hemicos deuicit ante Castoris. O impudētiam incredibile. tantum ne sibi sumpsit: quia mylassis Myrmillonem Thracem iugulauit familiarem suum: Quonam modo istum ferre possem? si in hoc foro spectantibus uobis depugnasset? Sed hæc una statua: altera Equitibus. R. equo publico qui item ascribunt patrono. quem unq; iste ordo patronum adoptauit? si quæquam debuit me. sed me omitto: Quæ censorem: quæ nuper agrum iis diuisit. O lordidos qui acceperunt: improbum q; dedit. Statuerunt etiam Tribuni militares qui in exercitu Cæsaris duobis fuerunt Quis est iste ordo? multi fuerunt multis in legionibus per tot ānos: iis quoq; diuisit Semurium: Cāpus Marti? restabat? nisi: prius cum fratre fugisset: Sed hæc agrorum assignatio paulo ante Quir. L. Cæsaris clarissimi uiri & præstantissimi Senatoris sententia dissoluta est huic. n. assensu: Septemuirū acta sustulimus: Iacent beneficia Nuculæ: friget patronus Antonius. Nam possessores animo æquiore discedet. nullam impensam fecerant: nondum instruxerant: partim quia non confidebant: partim quia non habebant. Sed illa statua palmaris de qua si meliora tempora essent: non possem sine risu dicere. L. Antonio Iano medio patrono: ita ne Ianus medius in. L. Antonii clientela sit: Quis unquā in illo inuentus est qui. L. Antonio mille nummum ferret expensum? Sed nimis

PHILIPPICA SEXTA

multa de nugis : Ad causam bellumq; redeamus quanquam non alienum fuit personas quasdam a uobis recognosci: Vt q; bus cum bellum gereretur possitis tacite cogitare. Ego autem uos hortor Q uir. ut etiam si melius aliud fuit tamen legatorum redditum expectetis animo a quo: celeritas detracta de causa est boni tamen aliquid accessit ad causam. Cum enim legati renunciarint: quod certe renunciabunt non in uestra potestate: non in Senatus esse Antonium. Quis erit tam improbus ciuis qui illum ciuem habendum putet? Nunc enim sunt pauci illi quidem: sed tamen plures quam. R. P. dignum est qui ita loquantur: ne legatos quidem expectabimus: Istam certe uocem simulationemq; demerita extorquebitis res ipsa publica: quo etiam ut confitear uobis Q uir. minus hodierno die contemdi: minus laboraui: ut mihi Senatus assueti tumultu decerneret: Saga sum iuberet: malui. xx. diebus post sententiam meam laudari ab omnibus quam a paucis hodie uituperari. Quapropter Q uir. expectat legatorum reditum: & paucorum dierum molestiam deuorare: quod cum redierit: si pacem afferent: cupidum me: si bellum: prouidum iudicatote. An ego non prouideam meis Ciuibus non dies noctesq; de uestra libertate: de reipublica salute cogitem? quod enim non debeo uobis Q uir. quem uos a se ortum: hominibus non bilissimis omnibus honoribus praetulistis: An ingratus sum? Quis minus? Qui partem honoribus: eosdem gessi in foro labores: quos in petendis: radis in Rempublica. Quis exercitator: qui uigiliam annos bellum geram cum improbis Ciuibus? Quod a obrem Q uir. consilio quantum potero: labore plus pene quam potero excubabo. uigiliam laboremq; pro uobis. Etenim quis est Ciuis praesertim hoc gradu: quo me uos esse uolulistis: tam oblitus beneficii uestri: tam in memor patriae: tam inimicus dignitati suae: quem non excitet: & non inflammet tantus iste uester consensus. Multas: magnasq; habui Consularum cōtiones: multis interfui: nullam unquam uidi tantam: quanta nunc uestra est. Vnum sentitis omnes: unum studetis. M. Antonii conatum auertere: a. R. P. furorem extinguere: opprimere audaciam: idem uolunt omnes ordines. Eodem incubunt municipia: Coloniae cuncta Italia. Itaque Senatum sua sponte bene firmum firmiorem uestra auctoritate fecistis. Venit tempus ferius omnino: quam dignum. R. P. fuisset: tamen ita maturum: ut differri iam hora non possit. Fuit aliquis casus fatalis: ut ita dicam: quem tulim? quoquo modo ferendus fuit. Nunc si quis erit uoluntarius: P. R. seruire fas non est. quem dii immortales omnibus imperare uoluerunt. Res in extremum est adducta discrimen. De libertate agitur. aut uincatis oportet: quod profecto & pietate uestra & tanta concordia consequemini: aut quod uis potius: quam seruiatis. Aaliam nationes seruitutem pati possunt. P. R. est propria libertas.

tuaret quasi dicat nullus ei: unquam credidit quoniam fallere & decoquere conueuerat. Ferre uero acceptum & expensum pecuniam: Sermones sunt a ratiocinantibus & mercatoribus sumpti: quod traditum ab alio pecuniam a notant ut acceptam: data uero alius ut expensam. Mille uero numeri est singularis pro eo positum: quod χιλιασ græce dicitur & ut μιαι χιλιασ και δυο χιλιαδες ita unum mille & duo milia dicuntur: recteque & probabiliter dici solet: mille denarium in arca est: & mille equitum in exercitu. Cicero item pro Millone: Ante fundum Clodii quo in summo propter ilanas illas substructionis facile mille hominum uersabantur: A. Gelius nocturnum atticarum lib. pro. ca. xvi. Etiam si melius aliud fuit: non mittere legatos: neque bellum differre.

Pauci: L. Salutus & alii nonnulli. Istam uocem expectandos legatos. Tumultum: bellum periculosum & propinquum.

A se ortum: Cicero in Salutem: Ego meis maioribus uirtute mea praeluxi: ut si prius non tamen fuerint a me accipiant in initium memoriam suam. Fuit. n. hominum nouus: & tamen uirtute nobilissimis uirtus est æquatus: eosdem gessi in foro labores: nullus. n. dies erat quod ipse ad Quintum fratrem scribit: quo pro reo non diceret.

Quos in petendis. s. gessi. Rudis in republicam. s. sum Viginti annos: quod in principio secundae Philippicæ dictum est.



Voluntarius: scilicet erit q̄ noluerimus nos seruitute liberare cum potuerimus. Egari cū senatus mandauit ad Antoniu p̄fecti erant: nondū qd actū ab illis eēt audiebat. & qd nam allaturi essent: omnino incertū uidebat. Quī uero Antonio fauebant & ei⁹ finge-
bant postulata ac responsa: & suo arbitrio interpretabant. Cicero uero oblique inuehe-
bant non oportuisse dicentes irritari Antoniu. Verit⁹ igit Cicero ne ad pacem cū eo faciē-
dam senatus inclinaret: si forte ad æquas Antonius condiciones descenderet: rursus nullo

pacto pacem cū Antonio habē-
dā suadet quoniā turpis: quoniā
piculosa & ne fieri qdē pos-
sit oīno. Primū cōtra ea dicit q̄
Antonii fautores cōminiscebā-
tur. Cōsulares ad quos scribe-
bat Antonius: apte tangit. Et
quoniā qbusdā de reb⁹ a cōsu-
le Pansa relatū in senatu fuerat
quæ & si ad repu. ptinebāt: fa-
cileq; explicari poterāt: nō tñ
ad eas applicare animū maio-
ribus detentū curis poterat Ci-
cero: p̄ occasionē exordij. Par-
ua sed utilia dicēs eē reip. quæ
a cōsule relata sūt & tribūis: &
nā ferenda de his snā aberra-
re animū curis maioribus ip̄li
citū repu. in maximū piculum
adducta. Cōsulimur: roga-
mur. De Appia uia: quā Ap-
pius Claudius cæcus ab urbe
Brundisium usq; strauit. iōq;
est Appia appellata: & de uia q̄
de Appia instaurada. nā pon-
tinis paludibus p̄xima: sæpe
multis ī locis euertebat: consu-
lerat Pāsa cōsul: Romæ autē q̄-
tuor uiri fuere q̄ uiaq; curā age-
bāt. Idē Pāsa de moneta retule-
rat: quā uitari scim⁹ & adulter-
rari nō nūq; ac iccirco mutari:
& nouā fieri: x̄titerē ī urbe oī-
tres uiri monetales: auri & ar-
gētī statores: q̄b⁹ curæ erat nū-
mismata ex auro atq; argento
eudere. De lupcis: de q̄b⁹ di-
ximul ī secūda philippica. Ret-
ulerāt autē de iis tribui fortas-
se quoniā quæ ad eorū ptie-
bant ritum aliqua ex pte muta-
bant: & emēdatōe idigebāt ut
quia uectigalia illis a Iulio cō-
cessa fuerant adempta. A se-

tentia: de his reb⁹ ferenda. Suspensus: dubius: Virg. Suspēsī eurypsilū scitatū oracula phœbi Mittimus. II
Pisonē tāgit. Auctoritatis pristina: quā obtinebat ante occupatā a Iulio repu. Cōspiratē: idē sentientē
Italiā. Expeditos p̄mptos & paros Octauū & cōsules: Oēs: Planci: Lepidi: Octauū: suus ip̄sius Antonii
Scilicet: derisionē habet hæc p̄tula cū p̄tula cū amaritudine p̄mixtā. s. is sup̄is labor ē. Reserare: si ex-
ercitus dimittem⁹ libere. n. & audacter ruerēt. Remittere: tāq; iuris ei⁹ sit: & tāq; bñficiū cōcedat. Vltimā
ulteriorē q̄ Plācus tenebat. Præclare: irōice. Cai⁹ frater: ip̄sius Antōii. ac si dicat iccirco idē Caiū reuo-
cauimus: ut Antoniu mitterem⁹. Sed q̄ puicia: esto Macedōiæ teneat & n̄ galliā: q̄ tñ puicia ē: ex q̄ excita-
re bellū & icēditū n̄ ualeat. Idē illi: q̄ hæc de Antonio fingūt. Quasi puidi: irōice. Bellicū me cecinisse
uelut tuba sonū dedisse quo bellū excitat. Partis: factōis cui⁹ sūt ip̄si. Neq; ē hō: dicēs. s. n̄ fuisse irritā-
dū Antoniu: qm̄ neq; hō ē: Cōfidēs audax nimū. Multi p̄terea īprobi: idē. s. dicūt quos igit Cicero a se ī-
cipiētes: nā & ip̄si īprobi sūt cōnūerari p̄nt. Vtrū igit: ac si dicat magis ulcisci debemus. quando possi-



M. T. C. in. M. Antoniu Philippica Septima
Arus de rebus sed fortasse necessariis cōsulimur
P. C. de Appia uia & de Mōeta Cōsul: de lupcis
Tr. pl. referūt. Quarū rex̄ c̄si facilis explicatio
uidet: tñ aīus aberrata snā suspēsus curis maio-
rib⁹. Adducta ē. n. P. C. res ī maximū piculū: & extremū pene
discrimē. Nō sine cā Legatorū istā missionē semp̄timū: nūq; p̄-
bauī: quorū redit⁹ qd sit allaturus: ignoro. Expectatio qdē q̄tū
afferat lāgoris aīs: q̄s nō uidet: Nō. n. se tenēt ī qui Senatū
dolent ad auctoritatis pristina: sp̄e reuiuiscere cōiunctū huic
ordini. P. R. cōspiratē Italiā: paratos exercitus: expeditos Du-
ces. Iā nūc fingūt Antonii respōsa: Fadēq; defēdunt. Alii po-
stulare illū: ut oēs exercitus dimittant: Scilicet legatos ad eum
misim⁹: nō ut pareret: & dicto audies eēt huic ordini: Sed ut
cōditōes ferret: leges īponeret: reserare nos exteris gentib⁹ Ita-
liā iuberet: se p̄fertū ī columi a quo maius piculū q̄ ab ullis na-
tōibus extimescēdū ē. Alii remittere eū nobis Galliā citeriore:
illā ultimā postulare: p̄clare ex qua nō legiōes solū: sed et nati-
ones ad Urbē conet adducere. Alii nihil eū iā nisi modesti po-
stulare. Macedoniā suā uocat oīno: quoniā. C. frater ē inde re-
uocatus. Sed quæ puicia ē ex qua illa fax excitare nō posset ī-
cēditū: Itaq; idē quasi puidi Ciues & Senatores diligētes bell-
cū me cecinisse dicūt. Suscipiūt p̄is patrociniū q̄ sic disputāt
Irritari Antoniu nō oportuit: nequā ē hō ille atq; cōfidēs. Mul-
tū p̄terea īprobi quos qdē a se primū nūerare p̄nt: q̄ hæc loquū-
tur: eos eē cauedos denūciāt. Vtrum igit ī nefariis Ciuib⁹
ulciscēdis cū possis: an p̄imescēdis: diligētior cā ē: atq; hæc il-
li loquūt q̄ quondā p̄ leuitatē populares: hēbant. Ex quo in-
telligi pōt: aīo illos abhorruisse semp̄ ab optio ciuitatis statu: n̄
uoluntate fuisse populares. Qui. n. cōuenit ut q̄ ī rebus īprobis